

Når nu både de professionelle og det erhvervsliv, der skal tage de studerende, anbefaler, at der skal være mulighed for i institutionerne at have forskellige eksamensformer, hvad er så forklaringen på forbuddet? Jeg kan også forstå, at bl.a. videnskabsministeren har været lidt i tvivl.

Samtidig er det blevet dyrere nu for institutionerne at gennemføre individuelle eksamener. Det har man så bare lagt ind under deres eget budget, og dermed ville det være interessant at få et bud på, hvad det så er, de skal gøre i mindre grad.

I SF mener vi, at vi skal gennemføre de ting i uddannelsessystemet, som vi internationalt får ros for, og som erhvervslivet også efterspørger, og lad os så satse der, hvor uddannelsessystemet kan forbedres.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen spørgsmål. Næste ordfører er hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Per Clausen (EL):

Enhedslistens udgangspunkt for den her diskussion omkring eksamener er sådan set, hvad angår selve eksamen og eksamensafviklingen, to sådan grundlæggende synspunkter:

Det ene synspunkt er, at vi synes, at det er meget fornuftigt, at eksamenssituationen også afspejler den måde, hvorpå undervisningen er foregået. Det var jo sådan noget, som man også fra regeringens side indtil for ikke så lang tid siden var enige i, fordi man lagde vægt på, at det var vigtigt, at man prioriterer prøveanvendelsen til fordel for dokumentation af de væsentligste mål og kompetencer og sikrer, at dokumentationen er dækkende for den enkelte uddannelse – altså tager udgangspunkt i, hvordan uddannelsen foregår, og hvad den indeholder.

Det synes vi sådan set er en meget vigtig og meget fornuftig holdning til det. Vi synes selvfølgelig også, det er vigtigt, at eksamen i en eller anden udstrækning og helst i så omfattende en udstrækning som muligt udtrykker, hvad der er den enkeltes kompetencer.

Det er vores opfattelse, at en del af kompetencen faktisk også handler om det at være i stand til at præstere noget sammen med andre og præsentere noget sammen med andre, selv om det kan betyde, at man selvfølgelig undertiden skal vælge en for en politiker så usædvanlig indgang til det, som at man ikke kun fører sig selv frem, men også sørger for, der bliver plads til andre.

Det synes vi faktisk er en vigtig ting og vigtigt at fastholde.

Der synes vi så, at gruppeeksamener er meget fornuftige. Det er klart, at de steder, hvor man har tilrettelagt uddannelsesforløbet på anden måde, og hvor det er nogle andre kompetencer og nogle andre kvalifikationer, man skal have frem, skal man selvfølgelig også fokusere på det.

Kl. 20.10

Det andet, vi synes kunne være dejligt, var, hvis eksamensformen også afspejlede den virkelighed, man skal ud i, når man er færdig med sin uddannelse. Man kan selvfølgelig sige, at i en eller anden forstand er det jo næsten en logisk konsekvens af, at det skal afspejle den måde, uddannelsen er organiseret på, idet vi i de sidste 20-30 år i større og større udstrækning har bestræbt os på faktisk at have en uddannelsessystem, der gør folk ikke bare fagligt kompetente til at indgå i de funktioner, de skal efterfølgende på arbejdsmarkedet, men også at have de sociale og andre kompetencer, der skal til.

Her er det sådan, når man kigger ud i virkeligheden, at siden gruppe- og projektarbejdet blev indført på RUC, har det bredt sig. Og jeg er nu meget glad for, at alle politikere i dag går ind for gruppe- og projektarbejde, for sådan var det mildt sagt ikke i min ungdom. Da var det et helt almindeligt borgerligt synspunkt, at det grimme, man i dag kan sige om gruppeeksamener, sagde man også gerne om gruppearbejde og projektarbejde. Men siden det begyndte at brede sig dengang, har det jo spredt sig til den ene uddannelsesinstitution efter den anden. Her i dag har nogen med fuld ret fremhævet, at de også har bredt sig til det, som i min ungdom hed Handelshøjskolen i København, men som nu hedder noget udenlandsk, sikkert som et led i globaliseringen. Også til der, hvor man jo meget indretter sig efter og målretter sig efter erhvervslivets behov, har det altså bredt sig.

Det er selvfølgelig også, fordi det har bredt sig i samfundet, sådan at især gruppe- og projektarbejde er en meget almindelig måde at organisere tingene på, og med undtagelse af ansættelsessamtalen og nogle få andre situationer i ens liv, er man ofte ude for, at det, man har produceret, også skal præsenteres sammen med andre. Så jeg forstår sådan set slet ikke den politisk ideologiske baggrund for angrebet på gruppeeksamener.

Der skulle selvfølgelig være det lille ideologiske slagsmål, der handler om, hvorvidt det nu er fornuftigt, at uddannelsesinstitutionerne skal